

[Morten Lange.]

naturligvis samtidig lette støjlagen og derved lette den højtærede statsminister for et alvorligt problem. Men jeg synes, det er vigtigere at løse denne sag på anden måde end ved at gøre Danmark til en sekundær lufthavn i det verdensnet, som er ved at blive udbygget. Derudover ville Danmarks udtræden eller en likvidation af SAS også betyde en svækkelse af de meget stærke økonomiske bånd, hvoraf der trods alt findes nogle mellem de skandinaviske lande.

I en tid, hvor den højtærede udenrigsminister farer Europa rundt og agiterer for Danmarks indlemmelse i de seks, er det af den største betydning, at den slags manøvrer mod Danmarks selvstændighed ikke gøres lettere ved at skære de få virkelige betydningsfulde økonomiske bånd, der binder os til Sverige og Norge, over, og vi anser dette for at være en ganske væsentlig årsag til, at det lige netop nu ville være det mest uheldige tidspunkt at få SAS likvideret på.

Men der er også andre spørgsmål. Der er spørgsmålet, om en likvidation af SAS overhovedet er mulig. Vi er bundet af en kontrakt til 1985. Vi er bundet af en koncessionsaftale til 1985. Det er et højst sandsynligt alternativ, at hvis vi ikke bevilger pengene, vil det blive dyrere. Der kan siges en hel del i den retning, men vor tilslutning til forslaget har en klar sammenhæng med ansvarets placering. Det er en fiktion, hvis nogen tror ret stærkt på SASs blandede statslige og private karakter, i hvert fald hvad danske interesser angår; det siges at være anderledes i Sverige. De 50 pct. statsaktier udgør flertallet på enhver tænkelig DDL-generalforsamling. Ministerens repræsentanter kan til enhver tid sætte deres opfattelse igennem, hvis den danske repræsentation i SAS optræder samlet, og tilsvarende kan vi altså heller ikke bagefter acceptere undskyldninger, hvis der skulle være slinger i rækkerne. Selv staten har da lov til at vide, hvad en faktisk aktiemajoritet betyder.

Jeg er ikke i tvivl om, at det må ligge helt klart således, og jeg er heller ikke i tvivl om, at følgen heraf må være, at hvis den højtærede minister har kærlighed til det, man kunne kalde en rolig nattesøvn,

må han sikre sig en stærk og handlekraftig repræsentation i DDLs bestyrelse og derigennem i SAS. I betænkningen er det tydeliggjort, at ministeren ikke skal blande sig i selve selskabets drift. Det er naturligvis ikke ministerens opgave, det er ikke en generaldirektør, vi har tænkt på at skaffe på den måde; men det må ikke misfortolkes derhen, at ministerens repræsentanter ikke skal udfylde deres plads som bestyrelsesmedlemmer, og i påkommende tilfælde er det ganske givet, at det kan være nødvendigt for en bestyrelse at blande sig i driften. Det drejer sig naturligvis ikke om bolsjerationernes størrelse — en sag, som er blevet diskuteret flittigt i forbindelse med SAS — det er ikke pebernødder, der spilles om; men bestyrelsen har ansvaret for selskabets drift i det hele taget og derfor pligt til at holde sig fuldt orienteret og pligt til at gribe ind, ikke når der er noget, der er gået galt, men inden det går galt. Bestyrelser skal og må have noget i retning af profetiske evner. Det må være klart, at det ikke er stilfærdige og hyggelige juletræsforeningsbestyrelsesben, der søges besat. Der kræves indsigt og intim medleven i udviklingen, hvis bestyrelsen skal kunne føre konsortiet videre; det gælder især statens repræsentanter. Det er et uhyre tilskud, staten må lægge på bordet. Regningen til skatteyderne ser bestemt ikke charmerende ud. Det er ikke den brede danske befolkning, der i første omgang får fordelene; der er ikke penge til flyvebilletter i de tjenstemands- og arbejderlønninger, som tinget for nylig har vedtaget. Skulle der endelig blive råd til en 14 dages tur til Mallorca for den jævne mand, der har vundet V 5 på travbanen, så søger han naturligvis at skaffe sig sin billet hos den chartertrafik, som SAS, jeg tør nok sige så tåbeligt, har forsømt. Men alligevel, en vel dreven og vidtspændende lufttrafik har stor betydning for hele vort lands økonomi. For de fleste vælgere er der ikke tale om flyverejser for pengene, men så må deres krav til gengæld endnu stærkere være, at staten virkelig ser til, at investeringerne bliver betryggende overvåget. Det er det ansvar, ministeren påtager sig ifølge det ændringsforslag, der foreligger, og jeg skal hermed anbefale dette ændringsforslag.